

# la humanitat

Fundador: LLUIS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de Catalunya

Editat per la Delegació del Directori  
a Catalunya

II EPOCA - Núm. 2 - PREU: UNA PESSETA

1 d'octubre del 1945

15 D'OCTUBRE DEL 1940

## Lluís Companys, símbol de la Catalunya eterna

Fa cinc anys. Els fossos de Montjuïc presenciaren en l'assassinat de l'honorable President de la Generalitat de Catalunya, un més dels múltiples atemptats contra el dret internacional, predecessor dels que habien de culminar amb l'espectacle macabre dels camps de concentració alemanys. Hi ha un lligam molt estret entre les dues fases d'una mateixa executòria sinistre. Algun dia deurem saber que els crims contra natura no foren exclusius dels camps del III Reich, així com l'atemptat individual, amb menyspreu dels drets d'hospitalitat, ha estat un comerç recíproc entre les forces cavernàries del frustat «nou ordre» i els seus lacais.

La vida d'un home polític és discutible i, per tant, exposada a la crítica. La mort inferida a traïció a l'home representatiu investeix a la víctima amb els atributs sagrats del Símbol.

Lluís Companys i Jover, darrer President de la Generalitat de Catalunya, havia menat una vida de lluita interminable en l'esfera de la Democràcia. Les forces de la reacció, que des del carrer i des de la màxima magistratura de Catalunya havia combatut amb valentia i constància, trobaren en la seva persona, l'ocasió magnífica de poder desfegar els instints d'odi que els feren agafar les armes contra el poder republicà legalment constituït el 18 de juliol de 1936. De totes maneres el posaren davant del piquet executori perquè encara el temien.

I tenien raó de temer-lo. Perquè Lluís Companys, el Símbol, és més fort avui que en les seves hores d'actuació a Catalunya o en les d'exòde per terres de França. És fort ell, com més clara i lluminosa serà aquella Catalunya eterna, avui ultratjada per la bota invasora de la facció militarista, per la qual havia advocat des de la seva alta magistratura nacional.

La lliçó ha estat dura, terrible. Al recés del sacrifici de Lluís Companys com dels de Carrasco i Formiguera, Carles Rahola, Domènec Latorre i tots, absolutament tots els altres màrtirs de Catalunya, hem de pensar que la sang no és mai estèril, i damunt del cadafal del dolor col·lectiu és precis que treballem per aquella Catalunya millor, de la qual ens parlava no fa gaire Pau Casals des del microfon de la B. B. C. de Londres.

Deia un escriptor francès que la literatura, l'art, la tradició, els costums en allò que tenen de fi, de delicat i de noble, són dominis reservats que cal defensar amb energia i pertinàcia. Els que han caigut en defensa d'aquests atributs patriòtics menats a l'anhel d'una justícia social, ja sigui en el camp de batalla, ja per l'acció iniqua d'un enemic impúdic, ens senyalen la ruta d'una nova lluita.

La veu del President sonarà aviat i la oïrem més clara que mai. Perquè una nació no mor per l'esclavitud, ni prescriuen els seus drets per més temps que duri la tirania. Fatalment ha d'arribar per a ella l'hora del redreçament i de la rehabilitació.

Catalans! La veu simbòlica del President i tots els altres sacrificats ens crida. Estiguem atents. Permaneixem-hi addictes!

## LA CONSTITUCIO DEL GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

A França i amb el caràcter d'exiliat, ha quedat constituït el Govern de la Catalunya autònoma. La notícia ha arribat a la nostra terra, primer, a través de les emissions de les ràdios estrangeres; ara, per informes particulars d'elements polítics, amics nostres, que han arribat de la República Francesa. Coincideixen tots anànimament, en manifestar la òptima impressió que en els medis polítics francesos ha causat el Govern Català.

El nostre President Irla, ha manifestat repetidament que del que es tractava en aquest moment tan culminant de la política nacional i internacional, era de donar la sensació, pel que es refereix a Catalunya, que el nostre poble sentia pregonament l'anhel i la necessitat, imperiosa de l'entesa i de la més perfecta unitat entre les diverses organitzacions polítiques catalanes.

A tal fi el President de la Generalitat de Catalunya, senyor Irla, ha fet públic els noms dels components del Govern Català. Són com segueix:

President: JOSEP IRLA I BOSCH

Consellers: ANTONI ROVIRA I VIRGILI

CARLES PI I SUNYER

JOSEP XIRAU PALAU

JOAN COMORERA

JOSEP CARNER

POMPEU FABRA

El senyor Irla, després d'haver-se fet públics aquests noms, ha insistit en la idea d'intensificar, cada dia més, la unitat i la cohesió nacional de tots els catalans. Ha manifestat que es reservava encara, el fer noves designacions de noms representatius d'altres tendències o posicions polítiques catalanes, ja radiquin a l'interior o a l'exterior de Catalunya.